

Om martelaar te zijn, worden noch vuur, noch boeien vereischt: genoeg is 't verduelig teljiden.

TER ZALIGER GEDACHTENIS
van Mijnheer
OMER VAN DEN DOOREN,

zoon van wijlen HECTOR
en Sylvie DE LANGE,

geboren te Ophasselt den 26 Januari 1908, en overleden te Houthem-bij-Veurne, den 10 October 1927; versterkt door de HH. Sakramenten der stervenden.

Hij was lid van den Bond van het H. Hart van Jezus den Communiebond en het genootschap der Xavianen.

De zon is voor mij ondergegaan als het nog dag was. — Mijn hart is gelijk geworden aan 't smeltend was, en mijne krachten zijn uitgedroogd. — Pijnlijke maanden en slapeloze nachten heb ik geteld.

Zie, men ging een bemind kind begraven en daar was veel volk mee. — Al de lieden van den huize weenden en weeklaagden: "de vreugde van ons hart is verdwenen. — Onze blijdschap is in droefheid veranderd, de kroon van ons hoofd is gevallen."

Beweent mijne dood; maar weest niet ontroostbaar in uwe droefheid: dat de vrede, waarin ik getreden ben, u trooste over het verlies, dat gij komt te doen.

En nu, beste Meesters, nog een laatste woord: « nogmaals dank ik U uit het diepste van al mijne gevoelens, voor al het goede voor mij gedaan: « neen, geen woorden kan ik genoeg vinden om U mijnen zoo verschuldigten dank te betuigen. « Maar weest er zeker van, de Heer van hierboven zal het U tiendubbel vergelden in mijne plaats, want den behoeftige gegeven, is God geleend.» (uit den laatsten brief van den overledene). Vaartwel duurzame Familie, beste Meesters, gulhartige gezellen. Bidt voor mij.

De vier akten bidden voor den overledene.

Druk. Van de Maele & Zoon, Geeraardsbergen